

Bibliaóra-2020.03.27.

Előfóhász: „A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.”Ámen (Róm12, 12)

Ének: 470:1-5 Úr Jézus, nézz le rám...

<https://www.youtube.com/watch?v=jPURNIwv9YY>

Előima: Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Hálánkat hozzuk ma Eléd, amikor Igéd újra olvashatjuk, s a nyomorúság idején érezhetjük a Te jelenléted. Köszönjük, hogy Te ma is kész vagy bennünket vigasztalni, bátorítani, erőt és békességet csepegtetni a mi hétköznapjainkba. Istenünk Előtted vannak a mi mindennapjaink. Te tudod, hogy a hét folyamán is hány alkalommal cseréltük le az erőt, a szeretet és a józanság Lelkét a félelem lelkére. Te tudod, kiből mit hoz elő a magány, az otthonlét, a másoknak-férjnek, feleségnek, gyermeknek, szülőnek, testvérnek az állandó jelenléte, s egyben megbetegedésének csak a gondolata. Vedd el Urunk a „mi lesz, ha...” mondatokat és gondolatokat, hogy hadd tudjuk lecserélni a mindenkori dicsőítésedre. Hadd tudjuk megvallani minden nap, hogy nagy vagy Urunk, örökké létező, Akinek kezében az idő, Aki magad vagy a kezdet és a vég, egyetlen Isten, Atya, Fiú, Lélek, a megölt Bárány, és a győztes oroszlán. Elég ez nekünk Istenünk, hiszen a Te győzelmedben mi magunk is részesülhetünk, ha mindvégig kitartunk. Ezért van okunk ma is az örvendezésre, hiszen még szólsz hozzánk. Annak ellenére, hogy templomaink, parókiánk zárva vannak, kérünk, a szívünk hadd legyen most nyitva Előtted. Segíts egyedül Rád figyelni, könyörgünk Szentlelked erejéért, Aki ma is arra fűj, amerre akar, s fel tudja használni a mi igeolvasásunkat is arra, hogy általa dolgozzon rajtunk és felkészítsen a még nehezebb helyzetekre. Könyörülj Rajtunk Urunk, találj meg bennünket azzal, amire a legnagyobb szükségünk van, ahhoz, hogy egyedül Rád szegezzük a mi lelki szemeinket. Segíts hát, hogy ne a körülöttünk lévő hullámokra tekintsünk, hanem Rád, aki megtartasz a vizek fölött és nem engeded, hogy süllyedjünk. Az Úr Jézus Krisztusért hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi alapige: Példabeszédek könyve 27, 1-27

¹Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap!

Szeretett Testvéreim! A 2020-ban élő ember vágyai között is ott van, hogy milyen jó lenne tudni, hogy mi lesz holnap. Ma is sokan fizetnek azért, hogy egy-két információt kapjanak a jövőjükéről. Az Ószövetség népétől és környezetétől sem állt messze a jóslás és a jóvendőmondás annak ellenére, hogy Isten törvénye nagyon szigorúan megtiltotta, sőt halállal büntette: „Varázslást ne űzzetek, és ne jóvendőlgessetek!” (IIIMóz19,26), „Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jóvendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek!” (IIIMóz 26,31) „Ha valaki halottidézőhöz és jóvendőmondóhoz fordul, és követi őket a paráznaságban, ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül.” (IIIMóz 20,6)

Minden időben Isten kezében van a jövő. A próféták szolgálatát soha nem szabad összekevernünk a jóvendőmondással, hiszen ők Isten akaratát közlik. Izráel sorsa egyedül az Istenbe vetett hitétől függ. S ma az a fő kérdés, hogy mi kiben bízunk, kiben hiszünk, amikor esetleg önmagunkat túlértékelve szinte már kész volt a „nagy” munkatervünk az egész évre, megvoltak a céljaink, s mégsem mi döntünk a holnapunk felől, mert sokkal magasabb szinten dől el mindaz, ami ránk vár, és aminek elengedése a mában békességet adhat. Nem tudom mit hoz a holnap, de azt tudom, hogy Isten előtt már meg van minden napom, amit nekem

szánt, s ez elég nekem, mert az Ő kegyelme hosszútűrő, s nem vonja vissza ígéreteit még akkor sem, ha mi hajlamosak vagyunk elfordulni tőle.

²Más dicsérjen téged, ne a te szájad, az idegen, és ne a te ajkad!

Ne dicsérjük önmagunkat, hagyjuk meg másnak. A 14. versben azt olvassuk, hogy még barátainknak sem szabad megengedni, hogy dicsérjenek: „Aki kora reggel nagy hangon áldja embertársát, átoknak veszik azt tőle.” Az öndicséret gyalázat minden időben.

A IIKorintus 10:12-13-ban olvasunk még erről: „Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik önmagukat ajánlják. De ezek nem veszik észre, hogy magukhoz mérik, és magukhoz hasonlítják önmagukat. Mi azonban nem mérték nélkül, hanem annak a határnak a mértéke szerint dicsekszünk, amelyet az Isten szabott ki nekünk mértékül, hogy eljussunk hozzátok is.”

³Súlyos a kő, és nehéz a homok, de a bolond bosszantása mindkettőnél nehezebb.

A bolond és az esztelen között különbséget tesz a Példabeszédek könyve. A bolond az, aki elvesztette értelmét. Az ilyen ember dolgokhoz való hozzáállását semmiféle értelmes érveléssel nem lehet megváltoztatni. Az ilyen emberrel az együttélés súlyos teher. Nehéz ilyen ember mellett türelmesnek maradni, a lelki teher léte nyomasztóbb, mint az a fizikai teher, amit egy súlyos kő vagy a nehéz homok okozhat.

⁴Kegyetlen indulat a túlradó harag, de ki állhat meg a féltékenységgel szemben?

Míg a harag hatalmas károkat tud tenni az ember lelkében, és szinte öli azt is, aki haragszik, s az ellen is megy, akire haragszanak, mégis azt írja a Példabeszédek könyve, hogy van ettől rosszabb, mégpedig a féltékenység. A féltékenység nem nyugszik, míg a társát tönkre nem teszi. Minden eszközt felhasznál. S többnyire azok foglalkoznak túlzottan mások életével, s féltékenyek, akiknek szinte nincs saját életük. Mert míg magammal foglalkozom, addig nem folyik el felesleges erőm arra, hogy féltékeny legyek a mellettem élőre.

Péld 6,34-35: „Mert a féltékenység haragra lobbantja a férfit, és ő nem ismer szánalmat a bosszúállás napján. Nem fogad el semmiféle váltságot, nem enged, bármennyi ajándékot adnak is neki!”

⁵Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél.

Ki az, aki meg szokott feddeni? A feddésre nemcsak negatív dologként tekinthetünk. Sokszor a hasznunkra is válhat. A körbenyalogató képmutató szavakkal szemben az őszinte feddés az, ami fejlődésünket is előbbre viheti. Légy hálás drága testvérem azokért az emberekért, akik rá mertek mutatni hibáidra is, és ennek köszönhetően egy olyan úton indultál el, amit már utólag belátsz, hogy nem sértés és bántás akart lenni egy beszólás, egy feddés, egy helyreigazítás, hanem a bűn meglátásának-felismerésének az eszköze, a bűnbánatnak az elindítója, és a megbocsátásnak a megtapasztalása.

Valami ilyet tett Pál apostol is Péterrel szemben: „De amikor láttam, hogy nem az evangélium igazságának megfelelő egyenes úton járnak, mindnyájuk előtt ezt mondtam Kéfásnak: „Ha te zsidó létedre pogány módra, és nem zsidó módra élsz, hogyan kényszerítheted a pogányokat, hogy zsidó szokás szerint éljenek?”(Gal2,14)

⁶Jó szándékúak a baráttól kapott sebek, de csalárd a gyűlölködőnek a csókja.

A csókról akarva-akaratlanul mindig Júdás jut eszembe. A tanítvány, aki elárulja Mesterét. Aki CSÓKKAL árulja el Mesterét. A bölcs ember mindig jobban örüljön azoknak a sebeknek, amelyek jó szándékúak, mint egy olyan kígyó ember férközzön a közelébe, aki jön a csókjával, hízélgésével, miközben a csók mögött ott van a gyűlölet és az árulás. Aki másnak jót akar, nem hízéleg, aki pedig magának jót akar, nem hallgatja a hízélgőt.

⁷Jóllakott ember a lépes mézet is eltapossa, de az éhes embernek még a keserű is édes.

Hogyan válhat a keserű édessé? A páskavacsora keserű füveit értünk a Bárány édessé tette. Ebből ma is táplálkozhat az ember, el lett hordozva a teljes ítélet, az Isten előtt igaz lehet az ember.

⁸Mint a madár, amely elhagyja fészket, olyan az az ember, aki elhagyja lakóhelyét

Mindenkinek szüksége van egy olyan helyre, amit hazának nevez. Haza menni, otthon lenni – mit jelent számunkra? A lakóhely az a hely, ahová a szeretet kötelékei kötnek. A család nélkül bolyong az az ember, aki elhagyja fészket, hiszen a család az az élettér, amely féken tartja az önzést.

⁹Az olaj és a jó illat vidámít, de a jó barát lélekből jövő tanácsa is.

Az olaj ebben az időben nagyon drága dolog volt, s a jó illatoknak ma is megvan az ára. Emlékezzünk vissza azokra a tanácsokra, amelyeket eddig kaptunk barátainktól. Szinte mosolyt csal az arcunkra és megvidámít, amikor érezhető és tapasztalható volt az őszinteség mellett a lélekből, szívből jövő tanács.

¹⁰Barátodat és apád barátját ne hagyd cserben! Ne menj testvéred házába, mikor bajban vagy! Többet ér a közeli szomszéd a távoli testvérnél.

„²⁴Van ember, aki bajba juttatja embertársait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.”-Péld 18,24

A családi jó barátok... vannak barátságok, amik generációról generációra „öröklődnek”. Ha tudom, hogy bajban van, nem hagyom cserben, s míg eddig a ki az én barátom kérdés volt körbejárva, most jövök én, mint barát. Vajon rám lehet számítani? Hogyan viselkedek abban az esetben, amikor barátom bajban van. Az segít rajtam – rajtad – rajtunk, aki a közelemben – közelemben – közelünkben él.

¹¹Légy bölcs, fiam, és vidíts fel engem, hogy megfelelhessenek annak, aki gyaláz.

Vannak emberek, akik abban lelik örömuiket, ha az isteni Bölcsességet, Krisztust áltál ócsárolják, hogy célba veszik a fiak hibáit, gyalázzák őket. Mit tehet ilyenkor a bölcsesség fia? „Vidámíts fel engem” – keressem az Úr akaratát, tanuljak Tőle, az Ő viselkedéséből, aki nem vitatkozott csúfolóival, nem gyalázta az Őt keresztre feszítőket, hanem imádkozott azokért, akik nem tudják, hogy mit cselekszenek. Egyedül az engedelmesség, ami megvidámítja az Úr szívét. Nem az emberek iránti engedelmesség, hanem az, amikor egyedül neki akarunk engedelmeskedni, és az Ő Igéjéhez akarjuk alávetni életünket.

¹²Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.

Az okos és az együgyű viselkedése a veszedelem idején. Az okos ember előrelátó, meggondolja a következményeket, s ezért nem éri baj. Elrejtőzik, hagyja, hogy az cselekedjen, aki egyedül képes szembeszállni a viharral. Az esztelen nem látja a veszélyt, elvakult és önelégült. A vesztébe rohan, belekeveredik és megjárja, s így lesz az ellenség, a gonosz zsákmánya.

¹³Vedd el ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért!

¹Fiam, ha kezességet vállaltál embertársadért, és kezet adtál egy idegenért, ²ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogtak téged saját kijelentéseid, ³akkor így cselekedj, fiam, hogy megmenekülj, ha embertársad kezébe jutottál: Menj hozzá sietve, és ostromold embertársadat! ⁴Ne engedj álmod szemednek, és szunnyadást szempilládnek! ⁵Menekülj, mint a gazella a vadász elől, és mint a madár a madarász kezéből!

A jövőre, és önmagamra építeni, Istent pedig teljesen félre tenni pusztulást jelent. De pusztulást eredményez az is, ha kapcsolatot tartok ezzel a világgal és attól várom a szabadulásom.

¹⁴Aki kora reggel nagy hangon áldja embertársát, átoknak veszik azt tőle.

A kora reggel a buzgóságot fejezi ki. A túlzott dicséret, hálálkodás, nagy hangon áldás mindig gyanús. Nem minősül áldásnak, hanem inkább átoknak.

¹⁵A záporosó idején csepegő háztető és a zsémbes asszony egyformák: ¹⁶aki feltartóztatja, szelet tartóztat fel, és jobbajával olajat fog meg.

Ahol háztető van, ott a tető alatt élet is. A családi kapcsolatokról beszél az Ige. A meghitt családi hangulatot van, hogy felváltja a vizsály. A zsémbes asszonnal nehéz együtt élni, mint ahogy abban a házban, amely beázik. Könnyebb a szelet visszatartani vagy az olajt megfogni, mint békeességben élni egy ilyen asszonnal.

¹⁷Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.

Bizonyított, hogy a közelünkben élő 5 ember az, aki a legjobban hatással van az életünkre, gondolkodásunkra és fejlődésünkre. Neked drága testvérem ki ez az 5 embered? Miben vannak rád jó, ill. rossz hatással. Az Isten szerinti barátságoknak sok előnye van. Két egyforma gondolkodású ember (vas-vas) kölcsönösen erősíti, támogatja, biztatja egymást, miközben a közös nevező a kapcsolatukban maga a mindenható Isten. Az, hogy milyen társaságba tartozom minden körülmények között nagyon fontos. Mi van azzal, akinek „nincs embere”? (lásd Jn 5, 7)

¹⁸Aki a fügefát gondozza, az eszi a gyümölcsét, és aki gondoskodik uráról, azt megbecsülik.

A hűséges szolgálatot megítéli a jutalom. Aki Izráel népét, Isten népét gondozza, annak joga van a termésből enni.

¹⁹Ahogy a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember.

Ha az ember kész megvizsgálni szívét-lelke mélyét, megismerheti saját igazi természetét. A böjti időszakunkban, csendességünkben időt kaptunk az önvizsgálatra. A tükör használatával megláthatjuk torz részeit arcunknak, az Ige segítségével feltölthetjük az árkokat, készíthetjük

az utat. Isten képmására lettünk teremtve, tükrözzük hát vissza azokat a tulajdonságokat elkérve, hogy Ő vizsgáljon meg, ismerje meg szívemet, tegyen próbára, ismerje meg gondolataimat, s nézze meg helyes úton járok-e.

²⁰Amilyen telhetetlen a halál és az elmúlás helye, éppoly telhetetlen az emberi szem.

Az emberi telhetetlenségnek nincs határa. A bűnös embert szemét a vágyai, kívánságai vezérlik, az ember tekintete olyan, mint a pokol a pusztulásba visz.

„¹⁶Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága, és az étellel való kérdés, nem az Atyától, hanem a világtól van.” (1Jn 2:16)

²¹Ami az ezüstnek az olvasztótégely és az aranyak az olvasztókemence, az az embernek a jó hírneve.

Az olvasztótégelyt és az olvasztókemencét a fémek tisztítására használják. Az arany és az ezüst tisztán, szennyeződés nélkül kerül ki ezekből az olvasztókból. Az ember számára a dicséret az olvasztótégely. Mi kerül hát ki belőle? A kegyelem ezüstje, az isteni igazságosság aránya vagy az ó-ember salakja, nagyravágyása, önzése, minden, ami értéktelen.

²²Ha apróra töröd is a bolondot mozsárban, mozsártörővel, akkor sem megy ki belőle a bolondság.

A legnagyobb erővel sem lehet megtörni az ember eredeti természetét. Egyedül az újjászületés segíthet rajtunk. „²²Akik azt állították magukról, hogy bölcsök, azok bolonddá lettek,” (Róm 1, 22)

²³Ismerd meg juhaidat egyenként, törődj gondosan a nyájakkal, ²⁴mert a kincs nem marad meg örökké, sem az ékszer nemzedékről nemzedékre! ²⁵Amikor behordják a szénát, előtűnik a sarjú, és mikor begyűjtik a hegyekről a takarmányt, ²⁶akkor a bárányokért ruhát, a kecskékért mezőt vehetsz; ²⁷és lesz elég kecsketejed eledelre, házad népe eledelére és szolgálóid megélhetésére.

A gondoskodás. Az Ige szorgalomra, körültekintő munkavégzésre, okos gazdálkodásra int. A juhnyáj az ember Istentől kapott gazdaságát jelképezi, a kincs pedig az, amit a bölcsesség ad: hosszú élet, utód, földi áldás. Minden népnek, nemzedéknek meg kell dolgoznia az eredményért, nem lehet a múltból élni.

Ének: 192 Adj békességet, Úr Isten...

Újszövetségi alapige: Lukács evangéliuma 19,41-44

⁴¹Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, ⁴²és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől. ⁴³Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; ⁴⁴földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”

Jézus tudta, hogy mi az Atya akarata, s amikor meglátta a nagy várost nem a rá váró események miatt sírt, hanem a várost siratta. Amíg örömet vitt eddig minden közösségbe tanításaival, és a gyógyulás örömét élhették át a közelében az emberek, addig fájdalmas olvasni-elképzelni azt a képet, hogy maga az Isten Fia sír. Mennyi fájdalmat okozhat neki, ha nem talál hitet. Jeruzsálem sorsa pedig ebben az állapotban-eldőlt.

Dávid városa, Isten városa, Istenünk városa, az Úr városa, a Seregek Urának városa, a nagy király városa, Izráel Szentjének Sionja, a Szent város, Júda városa, s mégis ez az a város, amelynek csak külső pompája van- romokban fog heverni, mert Jézus érkezésében nem ismerte fel a béke elérésének útját. Míg a nevében is ott hordozza a béke szavunkat (Sálom=Béke), addig olyan, mint a ma élő névleges keresztyének.

Jeruzsálem csak királyt akart, de a Szabadító nem kellett. Az Atya nem mondott le népéről, hanem elküldte az Ő egyszülött Fiát, de ők azt gondolták, hogy elég erősek a város falai és a védőbástyák.

De ha Isten védelmet adó jelenléte hiányzik, akkor nem sokat ér az emberek bölcsessége, az épületek nagysága és pompája. A pusztulás már elkerülhetetlen. Ha a város elvetette Istentől küldött Királyát és Szabadítóját, falai börtönné válnak, amelybe könyörtelen ellenségei beszorítják, és megölik őt és gyermekeit. Az események további folyása megmutatja majd, hogy Jézus sírása nem volt alaptalan.

„Bár felismerted volna...” Az adott nap, az adott idő mindig alkalom arra, hogy felismerjük Isten kegyelmét. Boldog ember az, aki minden kis csodában, elvégzett feladatban, egészségben, betegségben, örömben és bánatban is ki tudja mondani, hogy Szabadítója az Úr Jézus Krisztus, akinek áldásai ha olykor, az általunk vélt rossz által érkeznek is, végül minden kis darab a helyére kerül Őbenne és Őáltala, mert célja az Őt választó ember életében nem a pusztulás és a halál, hanem a békesség, a reményteljes jövő.

Bár felismernénk ma! Bár felismernénk, hogy számunkra a békességre vezető út már kész. Hiszen mi már tudjuk, hogy a Király, a Szabadító mit tett értünk. Bár felismernénk naponta újra és újra, hogy nekünk elég erre a Szabadítóra „csak” visszanézni, szemünkkel őt keresni és kutatni, az Ő akaratára rákérdezni, az Ő akaratában megnyugodni, bár felismernénk..., mert egységül ez adhat nekünk ma békességet és megnyugvást.

Ha ránk néz ma Krisztusunk vajon mit lát? Milyen szívet, milyen lelket, milyen erőt és milyen elmét? Vajon látja-e szívünk ragaszkodását, lelkünk bizalmát, erőnk forrását és elménk állandó Isten keresését és akaratának kutatását.

„De most már el van rejtve a szemeid elől.” Hasonló ez ahhoz, amikor Nőé bárkájának ajtaja bezárult.

Jézus részéről a 3 évi szolgálat után véget ért az Isten országának és a megtérés szükségességének hirdetése. Ha 3 évig a vakságot választották és a vakságban éltek, akkor most már lelki szemeik vakok is maradnak. De lesz valami, amit viszont majd láthatnak:

„⁴³Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; ⁴⁴földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”

Kr.u. 70 -Mindaz, amiről Jézus beszélt beteljesedik. Nem kellett Jézus, elutasították a békesség útját, ezért a pusztulás útján találták magukat.

Jézus ma is látogatja ezt a világot, Igéjével-az Ő Szavával. Ott áll az ajtód előtt és a kérdés az, hogy kész vagy-e beengedni. A 3 év melyik szakaszában élsz? Kész vagy e a békesség útjára rálépni? Ismerd hát fel drága testvérem, hogy a Te hajlékodon is vendége lehet a téged meglátogató Krisztus.

Könyörögj Uradhoz, hogy nyissa meg lelki szemeid, s a kegyelmi időszakban várni tud Krisztusod látogatását. Ámen

Utóima: Köszönjük Neked Urunk, hogy Te ma is meglátogatsz bennünket. Kérünk Úr Jézus nézz le ránk, mert egyedül Te vagy képes lemosni a mi bűneinket, a sok földi szenvedély között egyedül Te tudod a helyes irányba fordítani tekintetünket.

Köszönjük neked, hogy ígéreteid ma is érvényesek, ezért nincs okunk az aggodalmaskodásra, mert még ajkunkon sincs a szó, Te már tudod mire van szükségünk. Kérünk hát növeld a mi hitünket, irántad érzett bizalmunkat. Kérünk erősíts bennünket lélekben, hogy mindvégig hűséggel tudjunk válaszolni a Te hűségedre.

Könyörgünk mindazokért, akik betegséggel küzdenek, használd ezt az időszakot arra, hogy egyre többen forduljanak feléd. Imádkozunk a világ gyászoló családjaiért, Urunk add a vigasztalás Lelkét oda, ahol családtagoktól búcsúztak.

Felekezeteinktől függetlenül imádkozunk a lelkészekért, gyülekezeti tagokért, családjainkért, hogy ebben az időszakban, ha hajlékodban nem hajthatunk fejet előtted, lélekben hadd tudjunk térdet hajtani a Te nagyságod és kegyelmed előtt otthonainkban. Az Úr Jézus Krisztusért hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: *Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.(Jer29,11)*

Ének: 466.1-4 Rád tekint már hitem...